ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ «ΜΑΝΔΑΡΙΝΟΙ»

Χαρακτηρίζονται ὡς «γάγγραινα» τοῦ Κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, οἱ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι, οἱ ἀποκαλούμενοι «μανδαρῖνοι», ἤτοι ἄνθρωποι κατέχοντες προνομιακῶς τὴν γνῶσιν καὶ κατευθύνοντες τοὺς διαβατικοὺς ἀγράμματους ὑπουργούς. Καὶ κατηγοροῦνται ὅτι ἐξυπηρετοῦν «σκοτεινὰ συμφέροντα», μὲ ὑλικὰς δι' αὐτοὺς ἀπολαυάς, ὥστε αὐτοὶ νὰ ζοῦν μετ' εὐμαρείας, ἐνῷ ἡ μᾶζα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων φυτοζωοῦν. Καὶ ζητεῖται νὰ καταλυθῇ ἡ ἐξουσία αὐτῆς τῆς «ὑπερκυβερνήσεως». Ἀλλά, αἱ προηγούμεναι κυβερνήσεις τοῦ Συναγερμοῦ, μὲ τὸν Νόμον 2500, εἶχαν τὸ μέσον νὰ ἐξυγιάνουν τὸν κρατικὸν ὀργανισμόν. Διατί δὲν τὸ ἔπραξαν; Τρία χρόνια, διατί ἄφηναν τοὺς «μανδαρίνους» ἀνενοχλήτους; Διατί—ὅπως ὡμολόγησεν ὁ ἤδη ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ἀποστολίδης—ἀπελύθησαν ἱκανοὶ καὶ ἔντιμοι ὑπάλληλοι, ἐνῷ διέφυγον ἀνίκανοι καὶ φαῦλοι; Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ νέα ἐκστρατεία κατὰ τῶν «μανδαρίνων» μήπως εἶναι προπαρασκευὴ ἑνὸς ἐγκληματικοῦ «ἄλλοθι» διὰ νὰ συγκαλυφθῇ ἡ ἀποτυχία τῶν νέων ὑπουργῶν ἢ ἀκόμη χειρότερον διὰ νὰ συγκαλυφθῇ νέος διωγμὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων;

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Σχετικῶς μὲ τοὺς «μανδαρίνους» γράφει ἡ ἰδία ἐφημερίς:

«Μόνον ἂν εὑρίσκετο ἕνας ὑπουργὸς μὲ ὑπέρτερον δυναμισμὸν καὶ θέλησιν, ἕνας Καραμανλῆς π.χ. ἠμποροῦσεν, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι εἰδικός, νὰ δαμάζῃ καὶ νὰ ἀγνοῇ τοὺς μανδαρίνους του. Ἀλλά, οἱ Καραμανλῆδες εἶναι ἐξαιρέσεις».

Ἔχομεν, λοιπόν, μίαν ἀπορίαν: Ἔστω καὶ ὡς ἐξαίρεσις, τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, ποὺ τὸ διηύθυνεν ὁ Καραμανλῆς, ἔπαυσε νὰ ἔχῃ μανδαρίνους ἢ ἔχει δαμασμένους;

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

Ἀνεγράφη ἡ πληροφορία ὅτι οἱ βασιλεῖς πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν, ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, τὸ Παρίσι ἐπισήμως. Νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν. Ἀλλά, διατί ἐπισήμως; Ἡ Γαλλία εἶναι μία ἐκ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἡ ὁποία ἐπολέμησε τὴν Ἑλληνικὴν προσφυγὴν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου καὶ δὲν τῆς χρωστοῦμε καμμίαν ὑποχρέωσιν, ὥστε νὰ στείλωμεν τοὺς βασιλεῖς εἰς ἐπίσημον ἐπίσκεψιν. Μία κυβέρνησις ἐθνικῶς ἀξιοπρεπὴς θὰ συνίστα εἰς τοὺς βασιλεῖς μας νὰ ταξιδεύσουν ὡς τουρίσται ἁπλῶς, τόσον εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅσον καὶ ὅπου ἄλλοῦ τραβᾷ ἡ ὀρεξίς τους, ἀλλὰ ὄχι, ποτέ, ἐπισήμως.

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς ἀξιωματικοὺς δὲν ἀνακοινοῦνται, πράγματι. Ἀλλά, ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τηρηθῇ εἰς τὴν ὅλως ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σμύρνης, τῶν ὁποίων κατέστη κτῆμα τοῦ κοινοῦ ἡ ἀπειθαρχία. Ἡ ποινὴ πρέπει ν' ἀνακοινωθῇ διὰ νὰ φανῇ κατὰ πόσον θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας ἢ ἡ δουλοπρέπεια πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς, τοὺς ἀξιώσαντας νὰ μὴν ἐπιβληθῇ τιμωρία.

ΠΟΙΟΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Ἡ τυμβωρύχος ἐφημερίς, ποὺ προσέφερε τὴν μεγαλυτέραν ὑποστήριξιν εἰς τὴν ΕΡΕ μὲ τὴν πτωμαΐνην, ἀπεφεύγετο νὰ σχολιάσῃ τὴν ποιότητα τῆς νέας κυβερνήσεως. Ἐπειδή, ὅμως, ἔχει ἐκφράσει τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἔπρεπε εἰς τὰ ὑπουργεῖα νὰ τοποθετοῦνται ἄνθρωποι κάπως ἐνήμεροι τῶν θεμάτων καὶ ὄχι ἀνίδεοι, ἡ ἀποφυγὴ τῆς κριτικῆς σημαίνει ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἐπελέγησαν οἱ πλέον ἀκατάλληλοι. Διαφορετικά, δὲν θὰ ἐτηρεῖτο αἰδήμων σιγή...

Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας προσφυγὴ κατὰ τοῦ κύρους τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου σιηρίζεται εἰς τὸ ὅτι ἐλήφθη ὡς βάσις διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἑδρῶν ὁ πληθυσμὸς τοῦ 1940 καὶ ὄχι τοῦ 1951, κατὰ τὴν νεωτέραν ἀπογραφήν. Αὐτὸ εἶναι, πράγματι, ἐλάττωμα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἀλλὰ τὸ μικρότερον. Τὸ σοβαρώτερον εἶναι ἡ ἀνισότης εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ψήφου τῶν πολιτῶν ἀναλόγως περιφερείας, δεδομένου ὅτι ἡ μειοψηφία ἄλλοῦ φιμώνεται τελεσίως, ἀλλοῦ τῆς ἐπιτρέπεται περιωρισμένη ἔκφρασις καὶ ἀλλοῦ μεγαλυτέρα, πάντως εἰς καμμίαν περίπτωσιν ἴση. Χάρις εἰς αὐτὴν τὴν ἀνισότητα τὰ ἐκατάφερεν ἡ ΕΡΕ ἀπλειοψηφῆ εἰς τὴν Βουλήν, χωρὶς πλειοψηφίαν εἰς τὸν Δ ὸν.

"ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ,,

Ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Μπρεντίτης, δι' ἐνυπογράφου ἄρθρου του, κατάγγελλει ὅτι ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸν τίτλον ΙΔΕΑ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται πάντοτε καὶ νὰ δρᾷ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι «νοσηρὰ» ἡ κατάστασις εἰς τὸ στράτευμα. Καὶ ἐρωτᾷ τί θὰ πράξῃ ὁ κ. Καραμανλῆς. Ἀλλά, εἶναι ἀνάγκη ἀπαντήσεως; Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἐξέφρασεν ἤδη τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς ὅλους τοὺς συντελεστὰς τῶν στρατιωτικῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα, οὐσιαστικῶς, τὸν κατέστησαν πρωθυπουργὸν ἐπὶ λόγχης.

"ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,,

Πότε, ἐπὶ τέλους, θὰ σταματήσῃ τὸ παιχνίδι τῆς συγχωνεύσεως καὶ... ξεχωνεύσεως τῶν ὑπουργείων; Ὑπῆρχε πάλαι ποτὲ ἕνιαῖον ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τόσον ἕνιαῖον, μάλιστα, ὥστε περιελάμβανε τὰς ἁρμοδιότητας ὅλων τῶν παραγόντων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐμπόριον, βιομηχανία, ἐργασία. Ἔκτοτε, ὅμως, ἐκρίθη ὅτι ἀπαιτεῖται εἰδίκευσις καὶ ἐδρύθησαν χωριστὰ ὑπουργεῖα. Τώρα, γίνεται λόγος περὶ ἐκ νέου συγχωνεύσεως τῶν ὑπουργείων ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Αὔριον, ἕνας ἄλλος ὑπουργός, μὴ ἀνεχόμενος νὰ λέγεται ὑφυπουργός, θὰ ἀξιώσῃ νὰ γίνῃ... ξεχώνευσις. Καὶ μεθαύριον, ἕνας ποὺ θὰ θέλῃ νὰ εἶναι σύνθετος ὑπουργὸς θὰ ζητήσῃ νέαν συγχώνευσιν...

"ΟΥΡΑΝΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ,,

Ἕνας ἀτυχὴς φούρναρης εἰσήχθη εἰς τὸ φρενοκομεῖον, ἐπειδὴ ἐπηγγέλλετο, ὡς ἀρχηγὸς νέου κόμματος, τὴν «οὐρανίαν δικαιοσύνην». Ἀλλά, εἶναι «ἐπιγεία δικαιοσύνη» νὰ πληρώνῃ ἕνας διὰ πολλούς...

11.908.443 ΕΒΡΑΙΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Καὶ μόνον 1.550.958 εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν νέον ἐτήσιον ἀμερικανικὸν βραβεῖον τεῦχος, ὁ ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς τοῦ Ἰσραὴλ ηὐξήθη κατὰ τὸ 1955 κατὰ 62.408 ἄτομα καὶ ἔφθασεν εἰς 1 550 958. Ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέρχεται εἰς 1 745 577. Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑβραίων ηὐξήθη κατὰ 58 557 ἄτομα καὶ ἔφθασεν εἰς 11 908 443. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου, ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑβραίων τῆς Αὐστρίας ὁ ὁποῖος ἀνήρχετο τὸ 1955 εἰς 10 777, ἐνῷ τὸ 1939 ἀνήρχετο εἰς 191 408. Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἑβραίων ὑπάρχει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅπου ὑπολογίζονται εἰς 5.200 000 καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπου ὑπάρχουν 2 000.000 ἑβραῖοι. Εἰς τὸ τεῦχος ἀναφέρεται ὅτι δεκάδες χιλιάδων ἑβραίων ἐν Ρωσσίᾳ εὑρίσκονται εἰς φυλακὰς καὶ εἰς στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας.

Αἱ φυλακαὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τοὺς κρατουμένους κέντρα ἀναμορφώσεως

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. (Ἐξ. ὑπ.). Αἱ φυλακαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔχουν χάσει πλέον τὸν αὐστηρὸν χαρακτῆρα ποὺ ἔχουν τὰ κέντρα ἐγκαθείρκτων καὶ μεταβάλλονται εἰς κέντρα ἀναμορφώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως.

Ὅλοι οἱ κατάδικοι ὑποβάλλονται εἰς ψυχολογικοὺς καὶ ἄλλους διαγωνισμοὺς βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται τὸ εἶδος τῆς φυλακῆς ποὺ ἀρμόζει εἰς κάθε ἐγκάθειρκτον. Οὕτω πολλοὶ φυλακισμένοι ὁδηγοῦνται εἰς ἀναμορφωτικὰ κέντρα ὅπου διδάσκονται διαφόρους τέχνας, διοργανοῦνται μαθήματα ἑβραϊκῆς γλώσσης, διαλέξεις, κινηματογράφοι καὶ παραστάσεις καὶ ἄλλαι δράσεις. Εἰς ἄλλας φυλακάς, οἱ ἐγκάθειρκτοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ἤτις διδάσκεται εἰς αὐτοὺς δι' εἰδικῶν μαθημάτων.

Γενικά, αἱ ἰσραηλιναὶ φυλακαὶ ἀπέκτησαν ἕνα καθαρῶς ἀναμορφωτικὸν χαρακτῆρα καὶ οἱ κατάδικοι ἐξερχόμενοι ἀπὸ αὐτὰς θὰ γίνωνται χρήσιμα στοιχεῖα διὰ τὴν κοινωνίαν.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΕΙΣ ΤΑ ΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΙΧΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας βρετανικὰς ἑταιρείας, ποὺ ἐκθέτουν τὰ προϊόντα των εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἔκθεσιν τοῦ Μπλάκπουλ, παρουσιάζει μίαν σειρὰν τελείως νέων ρολογιῶν τοῦ τοίχου, τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται ἀπολύτως εἰς τὴν σύγχρονον ζωήν. Μερικὰ ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ρολόγια εἶναι ἀπὸ φαγιάντσα εἰς διαφόρους χρωματισμούς. «Προσπαθοῦμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ρολόγια τοῦ τοίχου — εἶπεν ἐκπρόσωπος τῆς ἑταιρείας — διότι βλέπομεν ὅτι οἱ πελάται μας δείχνουν προτίμησιν διὰ ρολόγια τὰ ὁποῖα ἐναρμονίζονται εἰς τὴν σύγχρονον τάσιν τῶν χαρισμένων ἐσωτερικῶν διακοσμήσεων». Ἕνα ἀπὸ τὰ νέα ρολόγια ἔχει εἰς τὸ πίσω μέρος ἕνα δάζο μὲ λουλούδια, καὶ ἄλλα — εἰδικῶς διὰ δωμάτια παιδιῶν — ἔχουν παραστάσεις ἀπὸ τὸν «παραδόξοσμο», πρᾶγμα ποὺ τὰ ἐνθουσιάζει καὶ τὰ ἐνθαρρύνει νὰ μάθουν τὴν ὥρα. Ἄλλα πάλι ρολόγια ἔχουν κάσα ἀπὸ χρωματιστὸ γυαλὶ καὶ ξύλινη βάσι, ἄλλα εἶναι ἀπὸ ξύλο συκομουριᾶς μὲ δείκτας ποὺ ταιριάζουν καὶ ἄλλα ἔχουν διακοσμήσεις ἀπὸ χρυσὸ ἢ γυαλί.

Η ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐθελονταὶ-αἱμοδόται

Η ΑΛΤΡΟΥΪΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴν καὶ καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἡ Κεντρικὴ Ἐφορία Αἱμοδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, κάμνει μίαν ἔκκλησιν πρὸς στρατολογίαν καὶ ἐγγραφὴν μελῶν εἰς τὸ σῶμα ἐθελοντῶν αἱμοδοτῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

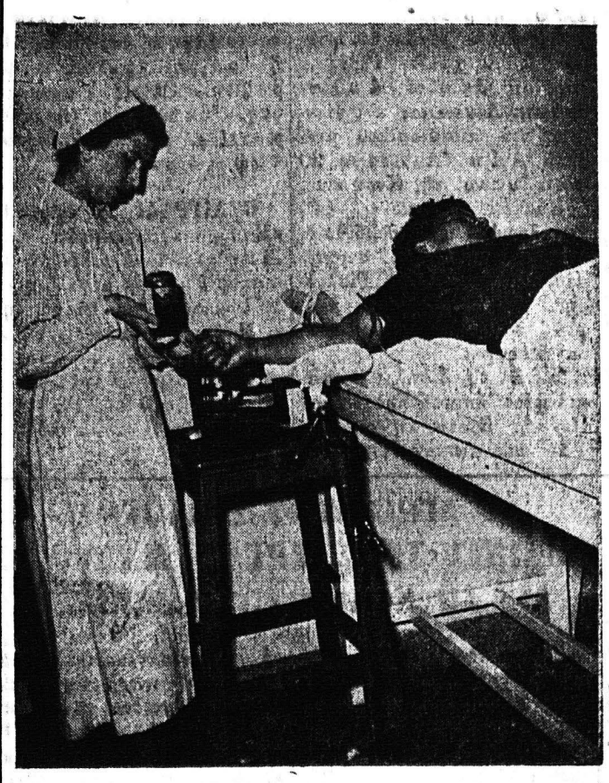

Ἐθελοντὴς αἱμοδότης τὴν στιγμὴν τῆς εὐγενοῦς προσφορᾶς του

Εἶναι γνωσταὶ αἱ τελευταῖαι κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης. Νόσοι ποὺ ἄλλοτε εἶχαν τὴν χειροτέραν πρόγνωσιν τώρα μὲ τὰ νέα μέσα ποὺ διατίθενται ἔχουν αἰσίαν ἔκβασιν. Ἐγχειρήσεις πολύωροι καὶ αἱματηραὶ τὰς ὁποίας δὲν ἀπετολμοῦσαν οἱ χειρουργοὶ ἀπὸ φόβον τῆς ἀπωλείας τοῦ αἵματος τοῦ ἐγχειρουμένου τώρα γίνονται ἐπιτυχῶς. Θανάτους ἐπιτόκων ἀπὸ αἱμορραγίας δὲν ἐπιτρέπει πλέον ἡ ἐπιστήμη εὐτε ἀπὸ δυστυχήματα ἐφ' ὅσον τὸ θῦμα μπορεῖ ν' ἀναπληρώσῃ τὸ αἷμα ποὺ ἔχασε κατ' αὐτό. Τὰ μεγάλα ἐγκαύματα, θανατηφόρα ἄλλοτε, θεραπεύονται σήμερα χάρις «εἰς τὸ πλάσμα», ἕνα συστατικὸ τοῦ αἵματος.

Ἀλλὰ δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιτυχίας χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιστήμης αἷμα, πολὺ αἷμα. Αἷμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ δώσουν ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ ποὺ μ' αὐτὸ θὰ σωθῇ ἡ ζωὴ ἐκείνων ποὺ κινδυνεύουν. Γιατί ὅσον καὶ ἂν προοδεύσῃ ἡ ἐπιστήμη, ὅσες κατακτήσεις καὶ ἂν ἐπιτύχῃ, αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ εἶναι ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ αἷμα μὲ ὁτιδήποτε ἄλλο. Μόνον τὸ αἷμα ἀναπληροῖ τὸ αἷμα.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὅπου λειτουργοῦν Ὑπηρεσίαι Αἱμοδοσίας διατηροῦσαι τὸ διαθέσιμον δι' ὥραν ἀνάγκης αἷμα, ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἐθελονταὶ αἱμοδόται, ποὺ πρόθυμα, ἐντελῶς ἀκινδύνως διὰ τὴν ὑγείαν τους καὶ χωρὶς κανένα ἀπολυτως πόνο δίδουν μιὰ—δυὸ φορὲς τὸν χρόνο τὸ πολύτιμο ὑγρό.

Στὴν Ἑλλάδα, δυστυχῶς, οἱ ἐθελονταὶ αἱμοδόται εἶναι ἐλάχιστοι. Καὶ παρουσιάζεται τὸ ἄτοπον — γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν πιὸ ἐπιεικῆ ἔκφρασιν— τὸ ἀνθρώπινον αἷμα νὰ πωλῆται!!

Ὁ Ε. Ε. Σ. πιστεύει ὅτι τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ. Τὸ Ἑλληνικὸν φιλότιμον δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ νὰ γίνεται τὸ αἷμα ἀντικείμενον ἐμπορίας ἂν ὁ κόσμος ἤξερε πόσο χρήσιμον εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν πασχόντων, πόση εἶναι ἡ παρατηρουμένη ἔλλειψίς του καὶ πόσον ἁπλῆ εἶναι ἡ αἱμοδοσία. Ἡ μικρὰ Ἑλβετία, ὅπου ἡ διαφώτισις ὑπῆρξε πλήρης ἔφθασε νὰ ἔχῃ 51.000 αἱμοδότας ἔναντι τῶν 3 000 τῆς διπλασίας εἰς πληθυσμὸν Ἑλλάδος.

Αἱμοδότης μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ καθεὶς μας. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐργάται καὶ διανοούμενοι, νέοι καὶ γέροι ἀπὸ ἡλικίας τὸ κολὺ 20 ἐτῶν καὶ μέχρι τοὐλάχιστον τῶν 60. Καὶ ἡ αἱμοδοσία ἡ ἀκίνδυνος αὐτὴ πρᾶξις δὲν διαρκεῖ περισσότερον ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, ἐνῷ ἀμέσως κατόπιν ὁ αἱμοδότης μπορεῖ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του. Καὶ μᾶ, χαρίζει τὸ ὑπέροχο συναίσθημα ὅτι κάμαμε τὴν πιὸ ὡραία, τὴν πιὸ ἀνθρώπινη πρᾶξιν ἀλληλεγγύης. Νὰ δώσουμε κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας γιὰ νὰ σώσουμε τὴν ζωὴ ἑνὸς ἀγνώστου μας ποὺ ἀπὸ τὸ κρεββάτι τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ πόνου περιμένει τὴν χειρονομίαν αὐτὴν τῶν συνανθρώπων του ποὺ θὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸ ἅρμα τοῦ θανάτου καὶ θὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωήν.

ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΤΗΝ ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗΝ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΑΤΡΑΞΙΟΝ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

"Οπως καὶ πέρυσι ἔτσι καὶ ἐφέτος ὁ Χορὸς τῶν Καλαβρυτινῶν θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

Εἰς Φαρμακεῖον Σ. Κουρλαμπᾶ τηλ. 22—45, εἰς Ἠλίαν Μαυρόγιαννην Ἀγ. Ἀνδρέου 109 β τηλ. 34—95 καὶ εἰς τὸ Μπὰρ «Πικαντίλυ» Καλούτση — Δημοπούλου κάτω μέρος πλατείας Γεωργίου

Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἔκθεσιν τῆς ΑΤΖΙΠ ΓΚΑΖ Ἁγίου Ἀνδρέου—Γούναρη, σᾶς ἀναμένει μία ἔκπληξις. Ἐπωφεληθῆτε.

Τηλ. 35—93

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ρέτζιναλντ Μὰρς

ὁ ζωγράφος τῆς Νέας Ὑόρκης

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΝΤ ΓΚΟΥΝΤΡΙΤΖ

Ὁ Ρέτζιναλντ Μὰρς μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι γεννήθηκε καλλιτέχνης. Ὁ πατέρας του Φρέντ Μὰρς—ἀκόμη ἐν ζωῇ—ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστούς; Ἀμερικανοὺς καλλιτέχνας τοῦ χρωστῆρος καὶ ἡ μητέρα του Ἀλίκη Ρένταλ ἦταν ζωγράφος μὲ ἰδιαιτέραν ἐπίδοσιν στὶς μινιατοῦρες. Οἱ γονεῖς του ἐγνωρίσθησαν ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἔζοῦσαν στὸ Παρίσι τὸ 1898 ὅταν ὁ Ρέτζιναλντ γεννήθηκε. Ὅταν ἔγινε δύο χρόνων ἡ οἰκογένειά του ἐπέστρεψε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἐγκατεστάθη στὸ Νάτλεῦ τοῦ Νιοῦ Τζέρσεῦ, ἕνα ἥσυχο προάστειο ὅπου οἱ περισσότεροι γείτονες ἦσαν ζωγράφοι ἢ συγγραφεῖς.

Ὁ Ρέτζ ἦταν ἕνα κοντὸ γεροδεμένο παιδὶ μὲ πλατεῖς ὤμους, κόκκινα μαλλιὰ καὶ φακίδες. Νὰ ζωγραφίζῃ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἄρχισε ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε. Τὰ σκίτσα του μὲ θέμα ἀτμομηχανές, πλοῖα ἢ ψηλὰ κτίρια, ποὺ μὲ ἀγάπη διατηρεῖ σήμερα ἡ μητέρα του, ἐχαρακτηρίζοντο ἀπὸ μία ἀσυνήθιστη παρατηρητικότητα. Παράλληλα μὲ τὴν ζωγραφικὴ ἔγραφε ποιήματα καὶ διατηροῦσε ἕνα ἡμερολόγιο οἱ σελίδες τοῦ ὁποίου ἦσαν γεμάτες μὲ τόσο πηγαῖο χιοῦμορ. Χάρις εἰς τὸ εὐκατάστατον τοῦ παπποῦ του ὁ Ρέτζ μπόρεσε νὰ ἐφοιτήσῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Γέηλ.

Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του τὸ 1920 ὁ Μὰρς ἔπῆγε εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὅπου ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀδεβαίαν σταδιοδρομίαν τοῦ σκιτσογράφου ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Εἰς ἡλικίαν 40 ἐτῶν ὁ Μὰρς ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνῃ τὰ αἰσθήματά του μὲ τὴν ζωγραφική. Τὰ θέματα τῆς τέχνης του ἦσαν δγαλμένα μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ ἐγνώριζε καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον—τὴν Νέαν Ὑόρκην. Κανένας ζωγράφος δὲν ἐγνώρισε τὴν πόλη καλλίτερα ἀπ' αὐτόν. Ἐπεριπάτησε τοὺς δρόμους της—δρόμους, τὰ πλήθη, τὸν ὑπόγειο, τὰ θέατρα, τὰ νυκτερινὰ κέντρα, τὶς πλάζ, τὰ γεφύρια, τοὺς σιδηροδρομικούς της σταθμούς. Ἐπὶ 25 ἔτη τὸ ἀτελιέ του βρισκόταν πάντα στὴν 14 ὁδὸ ἢ πλησίον ἐκεῖ καὶ μάλιστα κατὰ τὶς δύο τελευταῖες δεκαετίες εἰς ἕνα μικρὸ δωμάτιο εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἑνώσεως πάντα γεμάτο μὲ πίνακες, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ὁποίου μποροῦσε μὲ τὰ κυάλια νὰ σπουδάσῃ τὰ πλήθη ποὺ ἀπετέλεσαν τὸ θέμα του. Ὁ Μὰρς ἔδωσε μεγάλη σημασία στὸν χαρακτῆρα, τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀνθρώπων, τῶν τοπίων, τῶν πραγμάτων. Ὁ Μὰρς ὑπῆρξε γεννημένος δημιουργός. Ἡ τέχνη του ὑπῆρξε βασικὰ ρεαλιστική. Τοῦ ἄρεσαν τὰ χρώματα καὶ τὰ ἔργα του. εἶναι γεμάτα κίνησι. Αἱ συνθέσεις του εἶναι πληθωρικαὶ σὲ σιὺλ μπαροὺκ παρὰ κλασσικόν. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἡ τεχνικὴ τοῦ Μὰρς παρουσίαζε ὅλο καὶ προόδους. Μὲ τὰ ἔργα του τῶν τελευταίων ἐτῶν ὁ Μὰρς ἔθρεψε τοὺς καρπούς τῆς μακρᾶς του μελέτης καὶ πείρας, ὁ ἄκαιρος ὅμως θάνατός του τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξε τραγικὴ ἀπώλεια ὄχι μόνον διὰ τοὺς φίλους του ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀμερικανικὴ τέχνη.

ΛΟΥΝΤ ΓΚΟΥΝΤΡΙΤΖ

«Χάρλεμ» ἕνας ἀπὸ τοὺς χαρακτηριστικοὺς πίνακες τοῦ Ρέτζιναλντ Μὰρς

ΕΠΤΑΦΩΤΟΣ ΛΥΧΝΙΑ ΕΔΩΡΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΝΕΣΕΤ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Ἑπτάφωτος λυχνία (μενορὰ) ἐδωρήθη ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Ἰσραὴλ (Κνέσετ) ὑπὸ ὁμάδος Ἄγγλων βουλευτῶν καὶ λόρδων. Ἡ λυχνία εἶναι ἔργον τοῦ διασήμου γλύπτου Μπένο Ἐλεάν καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Κνέσετ ὡς σύμβολον τῶν φιλικῶν δεσμῶν οἱ τινες συνδέουν τοὺς λαοὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Ἰσραήλ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΪΦΑΝ ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Ὑπεγράφη συμβόλαιον μεταξὺ τῆς Δημαρχίας τῆς Χαΐφας καὶ Γαλλικῆς Ἑταιρείας συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ ἀρχίσουν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπογείου σιδηροδρόμου ὅστις θὰ διασχίζῃ ὁλόκληρον τὴν πόλιν.

Διακήρυξις Δήμου Πατρέων

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν Δημοπρασίαν τὴν 22αν Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. ἐν τῷ Γραφείῳ Δ)σεως. Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆς ἡ συμπλήρωσις Κτιρίου τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου.

Προϋπολογισμὸς δαπάνη, δρχ. 70.000.

Ἐγγύησις δρχ. 3 500.

Διακήρυξις καὶ λοιποὶ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Τμῆμα Μελετῶν καὶ κατασκευῶν τοῦ Δήμου.

Ὁ Δήμαρχος

Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΞΕΝΟΝ

Μόλις ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου μου ἔλαβον γνῶσιν δημοσιεύματος τοῦ κ. Ξένου, προέδρου Συνταξιούχων ΙΚΑ εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πελοπόννησος». Ἰσχυρίζεται ὁ κ. Ξένος ὅτι ἡ μηνιαία σύνταξις, ποὺ μᾶς ἐδόθη προσελογικῶς, ἦτο ἐναντι αὐξήσεως καὶ ὅτι τοιαύτην διατύπωσιν περιέχει καὶ ἡ δήλωσις ποὺ ὑπεγράψαμε. Ἂς δώσῃ ὁ κ. Ξένος μιὰ ματιὰ εἰς τὴν δήλωσιν ποὺ ὑπέγραψε καὶ ὁ ἴδιος καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι οὐδαμοῦ γίνεται λόγος περὶ αὐξήσεως. Ἀλλὰ ὁ κ. Ξένος ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἀτομικόν του συμφέρον καὶ ὄχι διὰ τοὺς συνταξιούχους. Ἐνδιαφέρεται νὰ εἰσπράττῃ τὸ χαράτσι ἀπὸ τοὺς συνταξιούχους διὰ νὰ τοὺς χορηγῇ δ